

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15. Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiun

Pace și bunăvoință.

...Pax hominibus bonae voluntatis.

Serbăm mâne cel mai mare eveniment al istoriei universale. Cu ochii sufletului ne îndreptăm spre peștera din Vileim deasupra căreia planează miraculoasa stea, și în care a răsărit lumea întregi soarele dreptății. Ne reamintim suferința întreg neamului omenesc, încătușat în robia întunecului, și adus la disperarea ilustrată prin cuvintele profetului, care chema cerurile să trimită pe Mântuitorul, și implora norii să-l roueze omenime, și cerea să se deschidă pământul, ca să se ivească cel dorit. Resimțim măcar în miniatură eguduitoarea bucurie ce o va fi produs vestea despre nașterea Mântuitorului Isus, și încantați de mărețul cor cereal al îngerilor, ascultăm cu pătundere de suflet cuvintele:

„Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoință.”

Pare, că ne sună nouă, Românilor, aceste cerești cuvinte, cari au străbătut mângăitor atâtea veacuri.

Între adevăr și noi într-o situație din cele mai grave. Ar trebui să implorăm și noi, și cerul și pământul, ca să ne trimită pe Mântuitorul cel dorit.

Dar' mântuirea noastră e aproape, e în noi înșine, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Când noi toți vom fi pătrunși de aceleași gânduri și simțiri în cauza națională, când certele și desbinările dintre noi vor fi dispărut, și toate forțele reale și sănătoase vor fi concentrate la un loc; când entuziasmul tinerilor și experiența înțeleaptă a bătrânilor se vor întâlni armonios spre același scop și în aceeași direcție, atunci mântuirea noastră nu mai poate fi departe, pentru-că nu poate să existe guvern pe lume, fie acela ori-cât de unguresc, care să nu poată fi silit a ține seamă de o falangă așa de puternică, cum ar fi atunci falanga rindurilor noastre închegate și hotărâte la luptă sfântă pentru o cauză dreaptă, ca și a noastră.

Și acest timp timpul mântuirii dorite, trebuie să vină. Doi ani de zile a ținut pericolul de febră și sbuciumare internă. Se vede, că a fost necesar să se facă această sbuciumare, pentru-că ea a fost inevitabilă. Acum însă doar' s'a împlinit și încheiat aceasta și atunci e arăși inevitabil, într'un mod firesc și cu necesitatea fizică a legii evoluțiilor trebuie să-i urmeze periodul de concentrare și întărire a forțelor noastre comune.

Adierea spiritului de pace, care se resimte în toate părțile, prevestește deja sosirea acestui timp și noi îl salutăm cu bucurie.

Înainte cu doi ani era vorba de a fi război de dușmanii interni—reali ori apaueni mai împoartă, — organizația noastră de partid național.

Și am apărut-o cu toate puterile noastre. Ori-ce încercări de a răsturna această organizare ori de a o înlocui cu alta, au rămas încercări deșerte, pe cari nimeni nu credem, că ar avea plăcerea de a le imita.

Și paralel cu această apărare, ce era de datorită noastră, am continuat după puteri și împrejurări, firul luptei înainte. Cum și cât? — asta nu nouă ne aparține. Primim însă cu conștiința liniștită critica obiectivă a ori-și-cui.

Astăzi, după doi ani de zile, situația ni-se pare cu totul alta.

Încercările funeste, pe cari le-am combătut au încetat; ele cel puțin nu se mai arată. Și dacă ar mai fi având cineva gânduri de categoria acelor încercări, va trebui să le părăsească, dacă nu sub o inspirație mai bună, apoi sub forța împrejurărilor, ce au urmat.

Am văzut cum un grup fruntaș din sinul partidului nostru, — fruntaș non numero, sed pondere — după-ce ani de zile s'a separat de grosul partidului, ca să urmeze o tactică mai moderată, în scopul unei împăcări cu guvernul, a desparat de ori-ce succes și a arătat cu cuvinte zdrobitoare pentru acest guvern, că

nu e vrednic de nici o considerare specială, fiind el absolut lipsit de orice simț pentru marea chestiune a naționalităților.

Învățătura din propria pățanie, ce ni-o ofere grupul distinsului fruntaș Al. Mocsonyi, al cărui caracter și talent merită toată aprecierea noastră, va da, credem, tuturor Românilor se înțelege în fine, că nu este mântuire decât în noi înșine, în acțiunea noastră demnă, energetică și solidară.

Ori-ce vederi am avea asupra politicii, sau mai bine zis tacticii dlui Mocsonyi, trebuie să-i recunoaștem buna credință și loialitatea, un lucru pe care nu l'am puté spune despre unii politicieni de ai noștri.

Astfel formându-se situația noastră internă, cuvântul de ordine cel mai potrivit ni-se pare: pacea.

Pace între noi înșine, ca să ne putem pregăti la lupta contra dușmanului comun. Pace, pentru-că se nu ne mai cheltuim forțele în hărțuiri interne. Pace, pentru-că legătura încrederii și a buneii înțelegeri se stringă rindurile noastre de luptă.

Ori-câte ordinațiuni de dizolvare ar da guvernul, partidul național român există și trebuie să existe.

Dacă de un timp el nu s'a putut valida cum ar fi trebuit, vina e mai mult a noastră, a miserilor, ce au luat lăcaș în mijlocul nostru, decât a dușmanului guvern.

De acum însă eră nouă se înceapă în viața noastră. Cu toții să ne grupăm sincer și rezoluți în jurul steagului partidului național. Să căutăm cu toții a pregăti și a promova aceasta prin cuvântul păcii. Căci până-ce între noi înșine nu ne vom fi împăcat și înțeleși cu privire de isbândă nu vom pute porni.

Pacea deci se fie salutul nostru de sərbători. Pace tuturor celor de bunăvoință și bunăvoință, dar' numai acelora. E curios, dar' adevărat, că în textul scripturii, ce cuprinde corul îngerilor dela Nașterea Domnului, sunt două versiuni. Traducerile românești împart pace tuturor oamenilor: „Pe pământ pace și între oameni bunăvoință”. Textul latinesc însă distinge: „Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.” și pe pământ pace oamenilor de bunăvoință.”

Noi ținem la aceasta din urmă și zicem:

Pace oamenilor de bunăvoință!

Sibiu, 5 Ianuarie 1898.

Monarhul nostru și Regele României. Cetim în Epoca: M. Sa Regele a trimis Sămbătă, cu ocazia Anului-Nou, după st. n., o lungă telegramă de felicitare Împăratului Francisc Iosif.

La această telegramă Împăratul Austriei a răspuns în termeni călduroși, reamintind „frumoasele zile” petrecute în România.

În cauza fondului Iancu au fost ascultați azi, la judele instructor Gödri, domnii Victor Torțășianu și V. H. Dressnandt.

Deputații sași es toți, pe rind, din partidul „liberal”-maghiar. Mai în urmă și-a anunțat eșirea dl S. Dörr, deputatul cercului Noerich.

Patriarhul ecumenic și Românilor. „Pol. Corr.” anunță: Poarta și-a arătat înclinarea de a eda beratul cerut de guvernul român pentru Metropoliul român din Macedonia, îndată-ce patriarhul ecumenic va absta de a se mai opune. În scopul acesta curg pertractări între București și Fannar. Deși acestea merg foarte greoiu, totuși în cercurile române se speră la o înțelegere cu Patriarhul.”

Adecă pedeca metropoliei române în Macedonia nu e Sultanul ci Patriarhul.

Comisiunea emisă de congresul catolic pentru autonomia bisericii catolice este convocată de către presidentul ei, contele Szapáry, pe 11 Ian. n. în Budapesta.

Proletariatul. Primim din Norvodi o interesantă broșură nemțească: „Das Bauernproletariat Ungarns. — Eine Studie von Laşa Tomić”. Autorul studiază stările agrare din Ungaria, pe care le găsește ca ascunzând în sinul lor un mare pericol. Vom reveni asupra acestei broșuri, cu atât mai virtos, că autorul, un fruntaș serb, pe lângă punctul de vedere social-economic, luminează chestiunea și din punctul de vedere al naționalităților. Chiar și ziare ungurești ca „Alkotmány” au înregistrat cu mențiune de laudă această broșură.

Increderea politică.

— Din „Liga Română” —

O durere nespusă te pătrunde când stai și petreci cu luare aminte și cu sufletul curat dificultățile prin cari trec Români de peste runți în aceste momente.

Se desbinară mai anii trecuți. Ar voi să se realizeze acum, pentru-că atentatele Maghiarilor devin tot mai îndrăznețe, tot mai cutoptoare. E în ori-ce caz o pornire românească tendență, ca rindurile Românilor să se stringă și să se cimenteze, pentru-că prin unire forțele de rezistență să sporească și să izbutescă a înfrina pe cei-ce cu o oarbă patimă se aruncă asupra neamului românesc.

E cel mai firesc lucru din lume, ca unirea să se facă între frați.

Dar' ea se face greu, și adese-ori par'că ai sentimentale, că n'are să reușească.

Și care-i adovărată cauză ce crenasă aceste dificultăți?

E neîncrederea ce-i stăpânește pe unii și pe alții, neîncredere ce s'a ivit și s'a desvoltat de vre-o șese ani încoace, nu atât din pricina unor Dumnezeu știe ce profunde și implacabile divergențe politice ce ar fi existat între ei, ci din cauză că disensiunile noastre politice de aici, rivalitățile noastre de partid s'au infiltrat încet, încet, mai ales în acești șese ani din urmă în rindurile lor, divizându-i și pe ei în grupări mai mult sau mai puțin sinonime cu partidele noastre.

Și precum la noi s'a făcut luptă politică militantă pe chestiunea națională, așa s'a diferentiat această luptă și în Transilvania. Și precum e de greu de conceput ideea, că partidele noastre nu s'ar pute uni pe această chestie, pe chestia de a se și ce atitudine ar trebui să aibă ele în fața luptelor Românilor de peste munți împotriva Maghiarilor, tot astfel pare-că e de greu pentru ei de a se uni pe baza unei absolute neutralități față de unilateralele înfruriri de partid de aici. Legăturile unora și înclinările altora pentru unul sau altul dintre partidele noastre alimentează neîncrederea între ei, sbuciumă adâncimile sufletelor lor și paralizează forțele lor.

Și aceasta tocmai acum, în aceste momente mari în viața internă a Austro Ungariei, când dintr'o zi într'alta evenimentele se precipită cu o vertiginosă repezițiune și cuvântul popularului român ar pute trage în cumpăna desvoltării lucrurilor mai mult ca ori-când mai înainte.

Neîncrederea e o chestie de combinațiuni și de sentiment. Sentimental acesta însă e rezultatul combinațiilor, ear' acestea s'at esențiale în politică; nimeni nu le poate nesocoti, pentru-că fără ele nu se face, nu se poate face o politică. Combinațiunile însă nu priud, dacă nu au un substrat de adevăr, dacă nu se bazează pe o serie de fapte din cari ele rezultă în înălțare logică, și se impun astfel fiecărei minți gânditoare.

Apoi aici e aici. Neîncrederea reciprocă dintre Români din Transilvania e întemeiată și ea pe combinațiuni logice, ce rees cu fatalitate și lămurit din o serie de fapte de notorietate publică și fa contra căror nu există apel.

Se înșală deci toți cari cred, că aceste combinațiuni ar pute fi covriște de bunăcredința unora sau altora, căt timp faptele continuă a exista și a înfruri.

De aceea e natural, ca toți cei-ce nu vor să fie reciproc bănuși, se facă tot posibilul de a se încredința în chip real unii pe alții, că s'at liberi de influențele unilaterale ale unui și ale altui partid dela noi. Se înălțare tot ce dă, cu si fără temei, loc la această nenorocită neîncredere reciprocă.

Decoandată frații noștri să se mulțumească cu gândul, că Teara întreagă, opinia ei publică, e cu ei, și însoțește cu simpatiile ei cele mai siucere în luptele lor și îi sprijinește fără a le cere în schimb decât: unirea lor în gând, unirea lor în simțire și astfel o frățească solidaritate între ei în fapte.

Îi rugăm și îi conjurăm să nu persiste, nici unii nici alții, în raporturi cu curentele de partid dela noi, pentru-că noi înșine trebuie să deplângem desbinarea partidelor noastre pe o chestie de sentimente sfinte, cum este chestia ajutorului ce ar trebui sau ar pute să-l dea oficialitatea noastră, politica partidelor noastre, luptei fraților noștri pentru emanciparea lor.

Toate partidele noastre vor, în fond, binele lor, toate doresc din suflet să-i vadă uniți și astfel tari pe drumul ce duc din robie. Ear' dacă, cu toate acestea, se manifestă în partidele noastre curente isolate de a-i divisa sub pretextul unui plus platonice în naționalism, e se asculte glasul opiniei noastre publice, generale și unanime care le strigă: Nu persistați în desbinare, nu ve luați după unul sau altul din curentele din partidele noastre, ci stringeți rindurile voastre, pentru-că de țaria lor se se frângă ori-și-ce curente lăaturalnice dela noi, ear' voi, uniți și tari, se nu priviți decât înainte, fiind siguri, că îndevăritul nostru nu mai s'at impulsiv și singuratic, unilateral și nepunctuos, ci este România liberă întreagă, cu toate partidele ei, cu toată dragostea ei nebiruită, cu voată abnegatiunea impersonală și sfântă a unei întregi națiuni conștiente și tari prin unitatea simpatiilor ei pentru voi.

Uniți-ve deci în dragoste reciprocă, depărtând motivele de disensiune dintre voi, și cu încrederea și sfetelilor curate întăriți rindurile voastre, căci voi știți mai bine decât noi, că numai astfel veți pute birui pe adversarii naționalității noastre comune!

Cronică politică.

Din apele chineze.

Din Asia orientală de câteva zile nu au venit știri de însemnătate specială. Se vede însă, că toate guvernele desvoaltă mare activitate, ca să se apere interesele țării lor. Lurcrările și pașii făcuți s'at ținuti, după posibilitate, în secret.

Din Londra se anunță, că conform unui comunicat oficial, la Chemulpo se află 7 năi de războiu engleze și în fața Port-Arthur 2. În atelierele maritime este o activitate febrilă.

Ziarului Daily Mail din Londra i-se vestește din Singapore, că Francezii au ocupat insula chinăză Hainan, în același timp, când au intrat Rușii în Port-Arthur. Ocuparea însă s'a ținut în secret, de oare-ce admiralul Bedolliere a sechestrat oficiul telegrafic de pe insulă. Ministrul francez de marină desminte știrea, despre ocuparea insulei Hainan.

Ziarul Daily Telegraph anunță, că Rusia a primit concesione dela guvernul Chinei de a construa o linie ferată prin Mandșuria până la Port-Arthur.

Autonomia Cretei.

O știre sosită din Constantinopol anunță, că ambasadorii deșbat proiectul constituției Cretei. Ambasadorii în câteva zile își vor termina lucrarea. Se afirmă, că noua constituție se compune din 8 puncte, cari cuprind următoarele dispoziții:

Insula Creta face parte din imperiul ottoman și va fi guvernată și administrată asemenea Rumeliei-orientale. În fruntea ei se află un guvernator creștin, denumit de Sultanul pe câte 5 ani și aprobat de puteri. Guvernatorul dispune de puterea militară și gendarmerească. Garnizoanele turcești vor fi reduse, în măsura în care siguranța publică se va restabili. Legislativa o exerciază adu-

narea națională; legile întră în vigoare nu mai cu aprobarea guvernatorului. Se va contrage un împrumut de 6 milioane. Toate dările directe și indirecte s'at a se folosi pentru trebuințele insulei. Sultanului i-se plătește dare anuală; suma se va defige mai târziu.

Asupra persoanei guvernatorului puterile nu s'at înțelese. Bogo Petrovicu, asupra căreia puterile căzuseră de acord, e lăsat din combinație, mai cu șeamă la stăruința principelui Nicolae al Muntenegrului.

Autonomia Cunei.

Răscola Cubanilor începe a-și perde din agerime și intensitate. Se poate, că nu peste mult și restul malcontenților va depune armele și va accepta autonomia, dată insulei de către guvernul spaniol. Acesta va fi câștigul real al Cubanilor, după atâtea lupte și jertfe uriașe.

Guvernul spaniol a aprobat compunerea guvernului autonom din Cuba. Din Havannah se depeșează, că în urma acesteia ministrul cuban a depus jurământul în 2 Ianuarie n. în prezența generalului Blanco și a consulilor.

Din Austria.

Reînceperea pertractărilor.

Prim-ministrul Gausch și-a reîncept pertractările pacifice cu diferitele partide. La 3 Ian. n. prim-ministrul a conferit cu corifeii nemți Dr. Funke, deputat în reichsrath, Dr. Schlesinger, deputat în dieta provincială și Sippek, locuitor de guvernor al Austriei-de-jos. În cercurile parlamentare se susține, că caracterul consfățuirilor e decoandă numai informativ.

Anume guvernul e hotărât, că încă înainte de deschiderea dietei boeme se edea nouă ordinațiuni de limbă.

Fostul ministru Bilinski — director de bancă.

Se afirmă, că fostul ministru de finanțe Bilinski va fi ales în curând director al băncii engleze din Viena.

Nemții și dieta din Praga.

Deputații nemți ai dietei boeme vor ține la 5 Ian. n. o conferență, în scop de a se hotări să iee parte la ședințele dietei sau nu.

La cas, că vor lua parte, s'at a se aștepta violente interpelări pentru turbările din Praga.

DIN BUCOVINA.

Interes deșteptat. — Axioma ancietăței, cum ar aduce roadă.

— Scrisoare particulară. —

Grație pionirilor, cari au avut curajul a trseta numai o mică parte a chestiunilor noastre bisericești în gazetele din Transilvania, publicul român a început a se ocupa și la noi de ele.

Am ajuns de un „preot ortodox” și-a luat inima în dinți și în nr. 54—57 ai gazetei române Patria din Cernăuți a vrut să spu a numai ceva din cele-ce a suferit preoțimea ortodoxă în timpul dela 1881—1896. Nu-și fini bine cuvântul, și s'a găsit fostul arhimandrit și referent Miron Calmescu publica în „Patria” o declarațiune, prin care amenință „preotului ortodox” și altor corespondenți, cari ar avé inimă la loc, cu parașrafi din codul penal. Dar' preotul ortodox multă frică ce-i bagase codul penal i-a o replică în nr.ii 64—65 ai „Patriei”. Ba gasit și un boier cu inimă românească do, nul Nicu Vasilio și i-a dat arhimandritul o prea bană lecție în nr. 66 al „Patriei”, sub scriindu-se chiar cu numele.

Chiar și ziarul germano-evreu Bukoviner Bundeschau în nr. 2608 dela 8 Decembrie a. c. a scris în onoarea dlui arhimandrit un articol de fond.

*) Întârziată din lipsă.

Preoțimea din țeară așteaptă cu dor și nerăbdare să vadă ce desmodământ va lua toată afacerea.

Dar până atunci am dori ca și „Patricia” să publice ori-ce corespondențe de cuprins eclesiastic, căci prin aceasta va contribui mult la clarificarea situației, în care s'au înfundat treburile pe reședința munte după vorba vestitului psalt și poet de eternă memorie.

Și cooperatorii s'au înfundat treburile pe reședința munte după vorba vestitului psalt și poet de eternă memorie. Chiar părintele „un preot ortodox”, care a avut curajul a arăta în nr.ii 54—57 ai „Patriciei” nedreptățile din era trecută ar fi fost mult mai săvît, dacă ar fi vorbit ceva despre cooperatori, dar n'a făcut-o.

Și cooperatorii s'au înfundat treburile pe reședința munte după vorba vestitului psalt și poet de eternă memorie. Chiar părintele „un preot ortodox”, care a avut curajul a arăta în nr.ii 54—57 ai „Patriciei” nedreptățile din era trecută ar fi fost mult mai săvît, dacă ar fi vorbit ceva despre cooperatori, dar n'a făcut-o.

Prezentul și starea actuală în care ne învluim avem de-a mulțumi politiceii ce s'a urmat. Acum s'ntem necesițai a urma o altă politică mai sănătoasă, ca să nu fim căndva blăstemați în morminte, pentru-că n'am lucrat pentru binele legii și al națiunii.

Prezentul și starea actuală în care ne învluim avem de-a mulțumi politiceii ce s'a urmat. Acum s'ntem necesițai a urma o altă politică mai sănătoasă, ca să nu fim căndva blăstemați în morminte, pentru-că n'am lucrat pentru binele legii și al națiunii.

Prezentul și starea actuală în care ne învluim avem de-a mulțumi politiceii ce s'a urmat. Acum s'ntem necesițai a urma o altă politică mai sănătoasă, ca să nu fim căndva blăstemați în morminte, pentru-că n'am lucrat pentru binele legii și al națiunii.

Prezentul și starea actuală în care ne învluim avem de-a mulțumi politiceii ce s'a urmat. Acum s'ntem necesițai a urma o altă politică mai sănătoasă, ca să nu fim căndva blăstemați în morminte, pentru-că n'am lucrat pentru binele legii și al națiunii.

Prezentul și starea actuală în care ne învluim avem de-a mulțumi politiceii ce s'a urmat. Acum s'ntem necesițai a urma o altă politică mai sănătoasă, ca să nu fim căndva blăstemați în morminte, pentru-că n'am lucrat pentru binele legii și al națiunii.

ASTRA.

„Asociațiunea” în Bihor.

„Sic itur ad astra”.

Dacă vom considera cum inteligența bihorană când cu maghiarizarea gimnasiunii a lăsat pe episcop să se sbucime singur, rămânând pasivă, marginindu-se cel mult a face înviniri, în loc ca prin intrării, protestări sau alte mijloace să ajute pe episcopul în lupta inegală, ce ar trebui să poarte cu guvernul șovinist, lesne se poate deduce și înțelege și incidental înscenat în Bieș, în contra adunării de constituire a „Astrei” noastre.

Cine ar fi crezut, că adagiul vechiu, „sic itur ad astra” se fie oare-când așa de potrivit greutăților ce întimpină primirea „Astrei” în Bihor.

Fiind adecă decis, ca proxima adunare a „Astrei” să se țină în Bieș, a urmat, că cei-ce luca pe terenul cultural, se făcă pașii recereri spre pregătirea celor de lipsă pentru reșirea adunării.

Dar ce se vezi? Îndată pasul prim a poticmit în baricadele sălbăteciunilor guvernului maghiar, oprindu-se adunarea de constituire.

Acest semnal sălbatic a fost destul ca cei tale-fugă ai dieceei oradane se concludă înțelegerea neînțelegerilor dela gimnasiu în fa-

vorul „Astrei” periclitează interesele institutului (I), ba încă înaintea opririi adunării, când cu subscrierea celor-ce doresc a fi membrii „Astrei”, un asesor consistorial subscrindu-și numelele, a declarat că el dă banii, dar căt mai încolo nu vrea să figureze nici-căiri.

Curioase vederi și triste semne de lașitate. Dar' ele nu pot fi luate în seamă nicidecum. Opera începută trebuie continuată: qui perdidit numerum incipiat iterum.

Nu trebuie să fim așa de susceptibili. Când răvovitorii noștri se suflecă cu toate aparatele neumane în contra noastră, e oare bine să stăm încătușaiți în cilindru, mănăși și păpuși de lac?

Dacă ministrul a aflat „Astra” noastră periculoasă, pentru-ce 'i-a întărit statutele? Sau doară a avut vre-o rezervă mentală?

Și dacă ar fi așa ceva — ceea-ce nu poate fi — cum de răsufă tozmai la Bieș?

Cari se cunosc mai bine unul pe altul, ministrul pe bihoreni respective beiușeni, sau acestia pe ministru?

Vrea ministra să-i sparie? ori ei își fac spaimă?

Ori una ori alta, ori ambele, nu e treabă cinstită, ci e decadență morală.

Dacă bihoreni, respective beiușeni estează și nu s'nt în stare a se însușei nici pentru treburile culturale, ce reprezintă „Astra” noastră, ci și sburatul unei prepelețe li aduce în perplexitate, atunci... atunci... Ce ar fi asta altceva, decât lipsă de simț, de demnitate națională?

Sper însă că asta nu se va adevări și că bihoreni vor fi la înălțimea cuvenită.

Din Bieș.

— Scrisoare particulară. —

— Dec. n. 1897.

Într'un număr din luna trecută al „Tribunei”, apăruse o notiță scurtă despre festivitatea aranjată în internatul de fete de aici, în onoarea Preasfințitului episcop Mihail Pavel. Corespondențial își exprimă mirarea cum se poate, că a declamat și ungurește?

Eu, nu mă mir așa grozav. S'au fost declamat atunci poezii în patru limbi: românește, franțuzește, nemțește și ungurește.

Cea ungurească a fost mai scurtă, mai neînsemnată. Tracta despre trei pescuți: a hăróm halacska.

Domnioarele profesoare din Bieș, trebuesc cu atât mai puțin învinuite, pentru-că ceea-ce se face cu atari prilejuri la gimnasiu, „cărădăș”-uri și declamațiuni naționale ungurești, ele nu permit. Ficiorii pot învăța în acest punct dela fete.

Aniversarul morței întemeietorului Samuil Vulcan, s'a sărbăt la gimnasiul de aici, ca de obicei.

Programul festivității a fost următorul: „Marș”, exec. de corul instrumental. „Cuvânt de deschidere”, ținut de președintele societății. „Vine iarna”, cântat de corul vocal. „Pașa Hassan” de G. Coșbuc, declamat de V. Tomaș, student clasa VII. „Maskenbal”, exec. de corul instrumental. „Părăsăd Brutus és Casius kőszöt, Jul. Caesar IV. felv. 3 szin.”, declamează V. Sima și A. Mhaș, st. de clasa VIII. „Magyar egyveleg”, exec. de corul instrumental (cărădăș. Rap). „Însemnătatea activității lui Samuil Vulcan pe terenul cultural la Români”, disertațiune compusă de I. Chiș, student de cl. VIII, cetite de A. Herlo, st. de cl. VII. „Porumbița”, duet cântat de T. Doros și I. Maioreacu, st. de cl. VIII. „Der glockenguss zu Bresslau” de I. Müller, decl., de E. Bozac, st. cl. VII. „Kolomejka”, exec. de corul instrumental. „Frații Jderi”, V. Alexandri, decl. de I. Ardelean, st. de cl. VIII. „Peneș Curcanul”, exec. de corul vocal. „Cuvânt de închidere”, ținut de I. Chiș, st. de cl. VIII, notarul ședințelor. „Marș”, exec. de corul instrumental.

Observ că putea, ba trebuia se rămână afară punctele 6 și mai ales 7.

E adevărat, că ultra-șovinistul nostru director suprem pretinse odată, ca în programul festivităților tineretului studios să fie cel puțin 2 puncte în limba maghiară, dar' eu cred, că aceea s'ar fi referit numai la festivitățile date în onoarea Maiestății Sale Împăratului-Rege, ear' nu la festivitățile lui Samuil Vulcan.

„Peneș Curcanul”, cor vocal, a fost punctul cel mai valoros, împreună cu poezia „Frații Jderi”, declamată de dl Ardelean, st. de cl. VIII. Interesantă a fost și disertația dlui Chiș.

De când stăpânitorii noștri au oprit și disolvat adunarea convocată aici, pentru a se organiza despărțimentul „Astrei” și a-i pregăti primire cuvenită în vara viitoare, par'că s'au convins și ultra-moderaiții noștri, că zău cu politica lor de până acum aci nu merge.

O altă atmosferă domnește de atunci; par'că e dispoziție răboinică, numai nu cutază să înceapă nimenea, prea e înrădăcinată pe aici nepăsarea și starea în nelucrare. Vemo.

CRONICĂ

Sibiu, 5 Ian. n. 1898.

Din cauza sfințelor sărbători ale „Nașterii Domnului”, numărul proxim al foii noastre va apăre numai Luni seara.

Adaus de Crăciun. La numărul de azi al „Tribunei” se aduce un supliment de 1/2 coală, cu următorul cuprins: Crăciun de Alexandru Ciura (Budapesta). Sonet de Regulus.

O cruce în pădure Cântul XIV din poemul „Dreizehnhinden” de F. W. Weber, tradus de Enea Pop Bota (Șard).

Minăți de-același dor, poezie de Enea. Durerea și Fericirea de Emilian.

De-un timp, poezie de Emilian. Fantaoma, poezie de Sept. B. Muresanu (București).

Nocturnă, epigramă de V. Cioflec (Paris).

Acest adaus suplinește „Foita” în nrul de Crăciun.

Daruri de Crăciun în Sibiu. „Reuniunea pentru ajutorarea copiilor dela școala populară din parochia gr-cat. a Sibiuului”, înființată din inițiativa și prin stăruințele dlui Iuliu Bardoși, inspector școlar în retragere, reuniune, care în decurs de un an a făcut școlărilor diferite daruri în sumă de peste 200 fl. colectați numai de dl Bardoși, — și-a împlinit și din prilejul Crăciunului acestuia menirea cu vrednicie.

Duminecă (2 Ianuarie st. n.) la 11 ore a. m. sala școlii gr-cat. din Sibiu era plină de școlari și numărul public, inteligență și popor, bărbați și femei. Cele 4 mese încercate cu tot felul de daruri pr-sentau un frumos aspect, ear' școlarii au fost cuprinși de o bucurie nemărginită, o bucurie care numai copiii o simțesc. Festivitatea s'a început cu o „Colindă”, culeasă din popor, de V. Alexandri, cântată de școlari. Imediat venerabilul domn protopop Ioan V. Russu rostește o cuvântare frumoasă despre însemnătatea darurilor pentru copii. Scoate la iveală stăruințele domnului Bardoși și frumoasele scopuri, cari dînsul le-a avut și le are în vedere prin înființarea reuniunii de ajutorare a copiilor și prin împărțirea darurilor de Crăciun. Dl Bardoși mulțumeste tuturor celor ce au contribuit și îndeosebi dlui Tomandl, reprezentant al „Orfelinatului teresian” din loc, care a oferit cele mai de preț daruri.

O fetiță declamează poezia de Constantin Negrușii, „O miere binefăcătoare”, acordată pentru actele de ocasiuni. Apoi se începe împărțirea darurilor, cari au fost foarte numeroase: 30 băieți au primit fiecare câte un rînd de haine și câte o căciulă, ear' unii și cisme sau păpuși și șaluri. Fetețele au primit și ele haine felurite, încălțăminte, ciurapi și mănăși. Toți cei 62 școlari și școlărițe din școala de toate zilele au primit afară de obiectele susnumite, fiecare câte un colăcel și câte un cărnaș, câte o carte sau două de cetire, cei mai mici cărțile cu ilustrațiuni foarte frumoase, notesuri, jucării — unele de preț însemnat — iconițe, zaharicale, smochine ș. a. După-ce s'a sfîrșit cu împărțirea darurilor, un băiat a mulțumit tuturor donatorilor și îndeosebi dlui Bardoși. S'a cântat apoi o poezie ocazională asemenea de mulțumită și cu aceste sărbărea s'a încheiat.

Țin să amintesc unele din multele nume ale firmelor și peste tot ale contributorilor; eată-le: direcțiunea „Orfelinatului teresian”, claustrul misericordianelor, Ludwig Michaelis, librar, „Tipografia”, societate pe acțiuni, Wilhelm Kraff, librar, Gustav A. Seraphim, librar, Carol Kovács, mechanic, Kessler și fi, sălămar, frații Stefan, Petru și Zăharie Moga, frazelari, G. I. Grohmann, Iosif Öszsi, Frideric Baumann, Wilhelm Fürst, Teodor Popescu, Gustav Kleisch, R. Krrk-w ki, Aurel Popescu, N. S. Nadasdi, toți comercianți, Iuliu Boda, cofetar și Constantin Dragoș, pantofar; mai departe au contribuit cu haine și încălțăminte următorii domni și doamne: Iancu Căndrea, călă, Luiza Pop n. Rosen'hal, Carolina Man n. Colb's, Maria Herșan n. Pipos, Iosif Tomandl, Damiru Truța, Ladislau Kuzs, Constanța Balint n. Tobias, Maria Penciu n. Popoa, Emilia Rațu n. Orghidan, Irina Bardoși n. Nistor, Ana Togan n. Russu, Ana Simu, Constanța Pop n. Dancăș, Margareta Moldovao; ear' cu sume mai mari în bani au contribuit P. T.: Ernst Bergleiter, proprietarul cafenelei Habermann, d-șoara Nina Dunca și Alexandru Lebu, proprietar.

Mai amintesc că, tot în urma stăruinței domnului Bardoși, 4 dintre școlarii școlii gr-cat. au fost primiți la masa comună pentru săraci. Notez, că cele mai multe daruri au venit dela străini. Laudă acestora, dar' nu și acelor dintre noi, cari nici cu asemenea ocazii nu-s deschiși la punga!

Unul din cei de față.

După Băuffy, eu — Apponyi! În ședința de Luni a parlamentului maghiar, deputatul Barabas a spus în enruul unei lungi vorbiri ce a rostit o vorbă foarte spirituosă — la situație. Pomenind, că din prilejul anului nou Apponyi a trimis baronului Băuffy o carte de vizită cu obiectivitate literă B. u. é. k. zis: că aceste litere nu însemnă de astă-dată Boldog új évét kívánok (Dorec an nou fericit), ci Băuffy udán én következem! (După Băuffy urmez eu). Acest intermezzo a provocat generală ilaritate între deputați!

Dl George Cherou, compatriotul nostru fiul dlui G. Cherou, învătător în Bod a fost numit rovisor școlar în Județul Doj cu reședința în Craiova.

Hymen. Ziarele din București au anunțat, că fiul dlui Dimitrie Sturza, prim-ministrul României, s'a logodit cu fiica dlui P. P. Carp, șeful partidului junimist.

„Münchener Allg. Zeitung”, marele ziar german, și-a sărbăt zilele acestea jubileul de 100 de ani. Din acest prilej, o mare festivitate a redacției și a administrației a avut loc. Au sosit la festivitate mulțime de felicitări, între cari una a prințului regent.

Socialismul a mereu întinderi între Unguri. Acum s'a înalbit și în comitatul Heves. Într'un singursat al comitatului, în Datke, se află peste 100 de socialiști, cari au tipografie și cu sute de exemplare răspândesc prin popor o foaie socialistă a lor. Până acum autoritățile s'au mulțumit a face interogatorii cătorva agitatori mai de frunte.

Lugojenii pentru școala națională. Foasa Diecesană aduce știrea, că comitetul parochial din Lugoj a cumpărat dela dl Iuliu Fogarassy, proprietar și protoprefor în Sacul, pe seama bisericii gr-ort. române de acolo hotelul numit „La postă”, situat vis-a-vis de sf. biserică. Hotelul spațios, cu o curte și grădină vastă și cu alte clădiri s'a cumpărat împreună cu vre-o 25 de lanțuri de pămănt arător cu prețul aproximativ de 60 de mii florini. Cu 1 Ianuarie 1898 st. n. biserică devine proprietară exclusivă asupra acestor realități. Cu această achiziție s'a apropiat cu un pas mai mult spre realizare unui vechiu plan al Românilor din Lugoj de a înființa o școală superioară română de fete, a cărei lipsă de mult o simțeau Români bănațeni, cari până acum s'nt conștiinși a-și trimite fetele în școli catolice, străine nouă atât prin graiu, cât și prin spiritul de educație.

Avis și mulțumită. Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința celor interesați că, cu ziua de 14 Dec. n. 1897, m'am retras ca total dela postul de președinte „al Asociațiunii pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor rom. din Brașov”. Totodată mulțumesc pe calea aceasta tuturor, cari au binevoit a mă sprijini în promovarea scopurilor societății numite. Brașov, 3 Ian. 1898. N. Petra Petrescu.

Rescoală de muncitori. La Sicilia (ținutul italian Gergenti), muncitorii agrari au aranjat zilele acestea mari demonstrații. Grupuri numeroase de demonstrații au parcurs orașul, strigând: „Vrem munca! Vrem pâine!” Casa orașului a fost aprinsă și pustiită. A trebuit să intervină gendarmeria, care antău a făcut versare de sânge și numai apoi — opădit. Un deputat, maghiar și doi zendarmeri încă au fost răniți, pe lângă mai mulți țărani. Un țeran a fost omorât.

Irlandezii contra Englezilor. Peste 100.000 de supuși scoțiani au înaintat de curăad reginei Victoria un memorandum, plângându-se, că în actele oficiale pe nedrept se întrebuințează expresia „engles” în locul expresiei singure legale: „britan”. Acest abuz — spune memorandumul — votăm onoarea națională a poporului scoțian.

Curat cum se face la noi: „maghiar” în loc de „ungar”!

Archiducesa... Erzsike! Caraghioase și foile astea ungurești — cu șovinismul lor! Până și pe membrii înaltei case domnitoare vreau să-l... maghiarizez!... Așa, Budapești Hirlap înăud o știre despre Archiducesa Elisabeta, fiica prințesei moștenitoare Stefania, o nemește... Erzsike kis hercegnő! Asta tot e prea, prea!...

Afacerea Eszterházy. Din Paris se anunță, că deși majorul Ravary, însărcinat cu investigația contra mult pomenitului Eszterházy, a propus sistarea procesului, generalul Saussier a decis totuși aducerea lui la tribunalul militar. Motiv la aceasta e dorința înaltelei curți militare, ca să se dovedească nevinovăția deplină a lui Eszterházy și astfel ori-ce pată asupra armatei să se șteargă. Tribunalul militar se va întruni la 12 Ian. n. Pertractarea va dura mai multe zile.

La moderna parfumerie Meltzer din loc se află pe lângă prețuri moderate tot felul de săpunuri de toaletă, parfum, pudră, perii de dinți și alte articole de acest fel, toate de cea mai bună calitate, precum se poate vedea din inseratul ce publicăm în nrul de azi, și asupra căruia atragem atențiunea cetitorilor noștri.

Avis. Atragem atențiunea cetitorilor noștri la inseratul atelierului de aurărie și argintărie al dlui Iuliu Erős, inserat ce se publică zilnic pe pag. 4 a ziarului. În preajma sărbătorilor aci se pot cumpăra frumoase cadouri.

Important pentru ecooame. Ca dar foarte practic de Crăciun și Anul Nou putem recomanda tămurile compoșe de argint patent american, constătatore din 44 bu-ăși, cari le vinde cu miile și le trimite în toate părțile lumii pe prețul de batjocură de fl. 6.60 casa de export A. Hirschberg, Viena II. R-brandstrasse 19. Avășăm la anulul nostru de astăzi din partea inseratei și observăm, că garniturile într'adevăr frumoase și foarte prețioase nu pot să lipsească dela nici gospodărie.

Un accident nenorocit s'a întâmplat aici ieri după amezai cătră 5 ore pe terenul de patinat de la „Gesellschaftshaus”. Șoția colonelului de artilerie Pantov a căzut atât de fatal, că și-a rupt un picior. Nefericita, deși și-a dat imediat ajutor medical, a fost transportată acasă într'o stare desolată.

Mașină de soris. Aducem la cunoștința cetitorilor noștri, că dl Eduard Riemer, reprezentantul companiei Yost din Londra, care stă câteva zile aici la hotelul „Împăratul Romanilor” nr. 9, e gata a arăta celor-ce se interesează mașina, fără nici o îndatorire de a o cumpăra, a o prezenta fără plată, a o lăsa pentru o'bare și a instrua perfect pe cumpărători în 2—3 ore la întrebuintarea acesteia. Dl Eduard Riemer dă foarte avantajoase condițiuni de plată, drept-aceea nu putem întrelăsa de a trage atențiunea celor-ce se interesează, ce întrebuințând această ocazie favorabilă, ca să se provadă cu această mașină extraordinar de practică și indispensabilă în toate birourile mai mari.

Orele de vorbire dela 1—3 și 5—8 ore seara.

Să trăească! Acesta e motto unui tablou, care se poate vedea pe strada ca placat, în vitrinele comerțianților noștri, cât și în căldările de familie și în inseratele ziarelor, care prin reușita idee a produs o senzațiune generală. Cunoaștea firmă Kathreiner recomandă cafeana sa malată cu acest tablou, a cărui excelentă execuție e totodată dovadă, cât de laite au ajuns reclamele în această direcțiune, și prin care se disting de un șir de ani mii ales publicațiunile Kathreiner. Acest tablou încă e lucrat de un artist de primul rang. Mititelul din tablou a văzut odată la o sărbătoare familiară, cum tatăl a ridicat paharul cu vin și a ciocnit cu un prieten al casei sau cu un membru al familiei.

„Să trăești la mulți ani”. Aceasta i-a rămas lui în memoria copilărească ca cea mai înaltă expresiune a bucuriilor dela sărbători. Înclinarea de imitare a copilășului, care totdeauna găsește pentru exprimarea sentimentelor sale cuvântul potrivit, are de a o mulțumi cafele de dejun aduse de soru-sa. Predilectul Kathreiner e, care place atât de mult, are un gust atât de bun, care întărește osulele, brațele rotunde și cărora are a mulțumi și plinele și înfioritoarele obrazuri. Și când duce ceașca la gură îi revine în memorie acea expresie de mare mulțumire și bucurie și strigă cătră soru-sa: „Să trăească!” Cât de norocos a exprimat această artăstul, reul atât de drăgălaș al mititelului și bucuria mai cu minte a soroarei. Sigur și ea bea, ca întreaga familie, deja de multă vreme cafeaua Kneipp-Malz a lui Kathreiner, care singură și în stare să împreune într'un chip excelent însușirile prețios de sănătoase ale mătalei cu obiectivul, plăcutul și predilectul gust de cafea. Cu cât se privește mai mult drăgălașa grupă de copii, cu atât face o impresie mai bună și mai plăcută. O mai bună recomandare pentru cafeaua în discuție alăstăntă de Kathreiner, decât cum a făcut-o aici în tablou un adevărat pictor, era imposibilă.

Știră măruntă. Curtea cu jurați din Baireuth a osădit la moarte o familie întregă: tată, mamă și fată, cari au omorât pe bărbatul acestei din urmă.

— La Oporto a pustiit un vițor grozav, rupend pomi și descoperind case.

— La țermul portughez s'a confundat un vapor svedian; 7 oameni înecați.

— Starea principelui Bismarck după știrile mai noue, nu-i atât de gravă.

— La Seps-St-Georgiu hoți necunoscuți au j-fuit cassa ofiului de dare.

— În Strigonia un preot Lukács László, a căzut mort, pe când servia la altar.

Colaboratorilor, corespondenților și tuturor cetitorilor noștri Sărbători fericite! Redacțiunea

VEIEȚA SOCIALĂ

Din Oravița.

Primum invitare la producțiunea ce o va aranja la beneficiul fondului sau corul vocal ort-rom din Oravița-rom, a doua zi de Crăciun, la 26 Decembrie v. (7 Ianuarie 1898 n.) în sala hotelului „Împăratul Austriei” din Oravița-rom cu următorul program: „Lagea pentru bășivi”, comedia într'un act. Personajele: Ioan biojarul: dl E. Jana, Stan biojarul: dl C. Lazăr. Un călănar: dl Șterian. Un comisar: dl C. Bogdan. Funcționari: *. Iarna, cor bărb. C. Porumbescu. Leicută, leicută, cor bărb. G. Dima. O declamație. Doină, quartet viril. Logojana, cor mixt de I. Vida. După producție joc. Întrarea; Locul I (de zeț) 60 cr. Seara la cassa 70 cr. Local II. (de stat) 30 cr. Bilete se vënd în prăvăliile dlor I. E. Țăranu, I. Vălcășu, G. Bogdan și seara la cassa. Începutul la 8 ore precis.

ECONOMIE.

„BIHOREANA“.

Cea mai necesară bancă românească, „Bihoreana“, care are menirea să deștepte un corn de țeară românească la acțiune economică-națională...

Apelăm deci de nou la acei aleși ai poporului nostru, pe care Dumnezeu îi învrednicit și de averi, ca să deie tot concursul lor la înființarea acestui institut...

Eată prospectul:

— Prospect. —

1. Subscripții fondatori luăm inițiativa pentru întemeierea unui institut de bani, pe timp nedeterminat, sub firma „Bihoreana“...

Scopul societății este a deștepta spiritul de economie în toate clasele societății, prin depuneri spre fructificare; și prin deschidere de credite solide...

2. Societatea se înființează cu un capital de 200.000 fl. sau 400.000 coroane.

3. Capitalul social de 200.000 fl. respective 400.000 coroane se împarte în 2000 acții de câte 100 fl. sau 200 coroane.

4. Subscrierea acțiilor se face de ziua de 15 Martie 1898 st. n.

5. La subscrierea acțiilor sunt a se plăti 10% din valoarea nominală a acției, adică după fiecare acție câte 10 fl. sau 20 coroane...

La 30 zile după adunarea generală constituantă vor fi a se plăti direcțiunii 20% din valoarea nominală a acțiilor...

6. În cazul când s'ar subscrie mai multe decât 2000 acții, reducerea se va efectua în proporție dela aceia cari au subscris mai multe acții.

Adunarea generală constituantă poate decide însă și ridicarea capitalului social până la suma subscrisă.

Oradea-mare, 23 Septembrie 1897.

Isosif Vulcan,

redactor și proprietar în Oradea-mare.

Nicolau Zigre,

advocat în Oradea-mare.

Toma Păcală,

protopop în Oradea-mare.

Isosif Roman,

advocat în Oradea.

Dr. Coriolan Pap,

advocat în Oradea-mare.

T. Kóvári,

preposit. capit. în Oradea.

Petru Mihăițiu,

protopop gr.-cat. de Oradea-mare.

G. Pop de Băsești,

prop. în Băsești.

Dr. Florian Duma,

advocat în Oradea-mare.

Samuel Ciceronescu,

prof. prep. în Oradea.

Vasiliu Ignatu,

adv. și prop. în Beiuș.

Dr. Aurel Lazar,

advocat în Oradea.

A. Palladi,

preot și proprietar în Feneș.

Andrei Horvath,

prebiter în Oradea.

Dr. Gavril Cosma,

advocat și proprietar în Beiuș.

Dr. I. Nichita,

advocat în Simleu.

Victor Ilies,

proprietar în R. Cristur.

A. Cosma,

director executiv al „Silvanici“ în Simleu.

Mihail Velici,

adv. în Chișineu.

Petru Pântea,

comerciant în Oradea.

Dr. Nicolau Oncu,

directorul institutului „Victoria“ în Arad.

Dr. Iustin Pop,

adv. și prop. în Tinca.

Posta Redacțiunii.

Dlul G. Modorcea în Grid. Corespondența d-tale despre uclirile ce se fac contra școlii confesionale și încercările de a introduce școala de stat...

Selișteanul în Sătmăr. Prima s'a publicat. A doua conține puțin material de valoare. Vom extrage ceva la cronică.

Dlul Ionel P. H. în Alba-India. Indignarea d-tale e un semn foarte îmbucurător, — durere numai, că nu o exprimă vr'unul dintre cei atinși. Numai atunci ar avea interes de a fi publicat articolul...

Tribuna Literară.

Suspine din Basarabia.

— Poesii populare din Basarabia, adunate de G. Madan, în „Biblioteca pentru toți“ nr. 138. —

Sunt 85 de ani de când diplomația, care jonglează cu națiunile cum ar jongla cu niște obiecte neinsușite, a desmembrat fără milă Moldova, aruncând Basarabia la picioarele Țarului rus.

De atunci, câte schimbări în soartea Moldovei! Poporul român de dincolo de Milcov s'a redeșteptat în suflet și în letargia fanariotă, la viața politică democratică...

Toate aceste fericite schimbări abia au găsit ochou vag în partea înstrăinată a Moldovei, în Basarabia. Acolo trăiește încă azi un neam românesc, carne din carnea noastră, sânge din sângele nostru...

În asemenea împrejurări cartea dlui Madan vine să ne aducă o îmbucurătoare veste: vestea, că neamul românesc de dincolo de Prut a rămas român cu inima și cu sufletul...

Cu versiuni nefsemnate, locale, circula și în Basarabia multe creațiuni ale genului popular, cari se găseau în gura moldoveanului, Olteanului și Ardeleanului deopotrivă.

Dar' afară de fondul comun, găsim în colecția dlui Madan și plămuri originale basarabene, cari ne arată că Românii din provincia rusă au rămas români și ca intensitate de simțire și ca fel de a-și exprima durerea.

...Di cât la Muscali chisam Mai ghini mă spânzuram Că ti bati, te stilșesti Di grăești moldovinești Vai de neamu cel străin, Ii ca pomu lângă drum Șini treși-l sbrățești Și di crângi-l sbrățești...

Exprimatu-s'a vre-odată mai naiv, mai frumos, mai concret și mai emoționat soartea tristă a „neamului gel străin“, durerea celui care geme fără putere sub jugul asupritorului neîndurat cu alt graiu, alte credințe?

Frundzi verdi sămînoc Am să trec Pruta în not Ș'am să-l trec în șela mal Să mă răcoresc di-amar...

Eată patru versuri cari spun mai elocvente decât volume, unde e încă și azi speranța, spre ce ideal s'at îndreptați ochii Românilor basarabeni.

Da, li-e dor fraților noștri de peste Prut, li-e dor de lumină, de libertate și mai presus de toate de viața națională.

Frundzi verdi tri aluni Șini n'ari dor pi lumi Imprumuti di la mini Că eu am și-mi mai răminti

Frundzuliană di alior Șini zici că nu-i dor Nu-i vrednic di chip di om...

Vai numai dorul li-e îngăduit, numai plânsu-amar, cu lacră...

mărunțele ca bobu ușurele ca plumbu, unde chică lemn deschică unde cadu lemnu ardi...

Dar' se sperăm că aceste lacrimi vor fi roditoare și unde vor căde, acolo va încolți odată libertatea și naționalitatea.

Până atunci, să păstrăm colecția poeziilor basarabene ca o amintire scumpă de un frate înstrăinat.

Informațiuni.

„Moda ilustrată“. Atragem atențiunea stimatelor dame române la ziarul de modă ce apare în București sub titlul „Moda ilustrată, în fiecare Sâmbătă“.

Prețul abonamentului e: un an 13 lei, 1/2 an 6.50, 1/4 an 3.50 lei.

Astfel „Moda ilustrată“ concurează cu succes în toate privințele cu jurnalele de modă străine, și credem că de aci încolo damele române nici nu se vor abona la alt jurnal de modă, decât la „Moda ilustrată“.

Di Jules Brun, cunoscutul literat francez a obținut un mare succes la Craiova cu conferința d-sale în Jversuri: „La Roumanie en raccourci“.

C. Ioan Calinderu, administratorul domeniului Coroanei din România, a fost ales în unanimitate membru al Academiei regale din Veneția.

Invitare de abonament la „TRIBUNA“.

Cu 1 Ianuarie 1898 v. încep noue abonamente lunare, ouartale, semestrale și anuale.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi ou reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe ou prima și se termină ou ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr. Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr. Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr. Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil.

Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Sosții în Sibiu. În 5 Ianuarie n. 1897. Hotel „Impăratul Romanilor“: C. P. Barciannu, director din București; A. P. Barciannu, privatier din Orăștie; Wassermann ou soția, inginer sup. din Căneni; Barsay, inspector din Deva; Por, director din Brașov; Mederus, farmacist din Mediaș; Mentz, sublocotenent din Bombarg; H. Bettschneider din Ghimieș; Grünfeld din Mediaș; J. Rohr din Seghedin; I. Strem din Budapesta; Peter din Triest; W. Hartig din Cluj; Licht din Făgăraș; comercianți.

Hotel „Meltzer“: Comșa, liferant de lemne din Brezoiu; C. Higel, voiajior din Bombach; Iulia Wittmann, privatieră din Buzd; C. Pensa, antreprenor din Italia; A. Rosdas, neguțitor de lemne din Greblești.

Teatru orașenesc în Sibiu. Joi, 6 Ianuarie n. La 3 ore d. a.: Der Wunderknabe. La 7 ore seara: Der Waldmeister.

Bibliografie.

„FAMILIA“.

Primum următoarele: „Deschidem abonament nou la Familia pe anul viitor, cu condițiunile însemnate în fruntea foil și anume: pe un an cu 8 fl., pe 1/2 de an cu 4 fl., pe 3 luni cu 2 fl., pentru România pe an cu 20 lei.“

Foia noastră va eși și în anul viitor regulat în fiecare Duminică, pe 12 pagini tipărit des.

Va cuprinde navele, schițe, piese teatrale, suveniruri de călătorie, poezii, articoli de știință și de petrecere, informațiuni din lumea literară-artistică română și despre mișcările vieții sociale dela noi.

Vom stărui să putem da cât de multe portrete și ilustrațiuni reușite, atârând numărul și înmulțirea lor dela sprijinul ce vom obținem.

Ne rugăm cu insistență ca abonamentele să se facă plătindu-se regulat înainte, căci neplătite astfel, ni-se încurcă socotelile și ni-se fac greutăți. Cu asemenea creditări am pierdut mii de florini; de aceea începând din anul viitor, numai aceluia le vom trimite foaia, cari ne au răspuns abonamentul. Este mai ușor ca cineva să plătească câte 8—4—2 fl., decât să anticipăm noi pentru atâtea sute de florini în tipografie, unde avem termene fixe de platire.

Ear' aceia cari nici pe anul curent n'au răspuns încă costul de abonament, poștească a-și face datoria până la sfârșitul anului, căci atunci se va sista expediarea pentru toți.

Numere de probă trimitem cu plăcere, dar' apoi nu expediăm foaia decât numai aceluia cari ni-o cer.

Premii pentru abonați.

Abonați „Familiei“ cari vor răspunde abonamentul pe un an, vor primi aproape în cinste, pe un preț bagatel de 1 fl. 10 cr., următoarele tablouri și cărți:

Inaugurarea mănăstirii Curtea-de-Argeș. Portretul Reginei României, în costum național. Istoria lui Mihaiu-Viteazul, de M. Balcescu.

Lira mea, poezii de Iosif Vulcan. Dela sate, romanele de același.

Cichindeal, discurs de recepțiune la Academia Română, de Iosif Vulcan. Ștefan Vodă-cel-tinăr, tragedie-istorică în 5 acte, premiata de direcțiunea Teatrului Național din București, de Iosif Vulcan.

Ear' cei ce se vor abona pe 1/2 de an, vor primi, asemenea pentru 1 fl. 10 cr., următoarele:

Inaugurarea mănăstirii Curtea-de-Argeș. Lira mea. Dela sate, și Ștefan-Vodă-cel-tinăr.

De ambele premii însă vor beneficia numai aceia, cari vor trimite abonamentul până la 1 Februarie st. n. 1898, adăugând și costul de câte 1 fl. 10 cr.

Altora nu se va trimite, nici nu vor avea drept să le reclame, plătindu-le mai târziu.

Cei-ce colectează 5 abonați noi pe anul întreg, primesc un exemplar din foaie gratuit împreună cu toate premiile acordate abonaților de același timp; după 5 abonați noi pe 1/2 de an, primesc gratuit foaia și premiile potrivite; ear' după 5 abonați de 1/4 de an, primesc gratuit foaia pe același timp.

Oradea-mare, 19/31 Decembrie 1897.

Redacțiunea și administrațiunea „Familiei“.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Ian. n. 1898.

Table with columns: Sămînțe, Cămințe, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Bănațenesc vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Table with columns: Sămînțe, vechi ori noue, Solul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Săcară, Ore, etc.

Table with columns: Grâu, Cămințe, Sept.-Oct., Mart.-Apr., etc. Rows include Grâu, Cămințe, etc.

Table with columns: Mărfuri diverse, Solul, etc. Rows include Săm. de trif., etc.

Table with columns: Săm. de trif., Lucernă ungurească, etc. Rows include Săm. de trif., etc.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 5 Ian. n. 1897.

Table with columns: Hărto-moșniță română, Cump., 9.46 vând 9.51, etc. Rows include Hărto-moșniță română, etc.

Bursa de Budapesta.

Din 8 Ianuarie n. 1897.

Table with columns: Renta de aur ung., etc. Rows include Renta de aur ung., etc.

Bursa de Viena

Din 8 Ianuarie n. 1897.

Table with columns: Renta de aur 6%, etc. Rows include Renta de aur 6%, etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Petru Simition. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressandnt.

Preluare de hotel!

Subsemnații aduc la cunoștința on. public călător, că au închiriat hotelul Neurhrer și că îl vor conduce și mai departe în regia proprie.

Omnibusul hotelului la gară.

Grajduri pentru cai străini acasă.

Cu distinsă stimă

Haydecker & Kasper, hotelieri.

Rog puneți-vă în legătură

cu „Parfumeria Meltzer“, dacă voți să vă procurați un „dar de Crăciun“, într-adevăr corespunzător și recomandabil.

Parfumeria Meltzer, [4] 4-4

Edificiul comandei de corp, strada Cisnădiei.

Pomada Magda a lui Kessler

este pe baza compoziției dermatologice-terapeutice un remediu cunoscut ca cel mai excelent în contra mătreței, cum și pentru căderea părului.

Pomada Magda, prin mulți ani aprobată, de tot nevătmătoare face un efect excelent în creșterea părului și se recomandă la toți, precum și la copii, ca un remediu excelent profilactic în contra tuturor boalelor contagioase ale părului.

[2823] 5-10

Deposit central de expedițiune la farmacistul

Rudolf Kessler,

în Gyertyámos (comitatul Torontál).

Preț 3 coroane.

În Brașov: în farmacia lui Ferd. Jekelius, și în farmacia lui Francisc Kelemen, — în Sibiu: farmacia Moștenitorilor lui Molnar, strada Cisnădiei, — în Reghinul-săsesc: în farmacia lui Emil Wermescher.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabric, [785] 28-26

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preajustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Atelierul fotografic-artistic.

Cele mai excelente prestațiuni cu prețuri moderate, pentru fotografiări singuratică, în grup, costume de ori-ce fel, precum și drăguțe fotografii de copii etc. [2748] 1-32

Atelierul fotografic-artistic:

Wilhelm Mann,

Piața-mare nr. 19.

Mașina de scris Yost,

intocmită pentru toate limbile.

Scrie de trei-ori mai repede, decât chiar și cel mai deprins scriitor.

Scrie deodată cu originalul 10 exemplare.

Scrie pentru aparate litografice și pentru alte aparate de multiplicare și se pot face multiplicări până la 10.000 de exemplare.

Representant

Eduard Riemer,

aici la hotelul „Împăratul Romanilor“ nr. 9.

Orele de vorbit dela 1-3 și 5-8 ore seara.

[48] 1-2

Se caută

un administrator, un econom de moșie,

care să fie înșurat, să se priceapă bine la cultura pomilor, a viei, a vitelor, agricultură, cu un cuvânt să fie un bun îngrijitor. Să fie energic și cinstit, mai mult decât toate celelalte calități. Să se adreseze subscrisului. [44] 1-3

G. Sion,

București, strada Grivița nr. 46.

Sunt cunoscute în toată lumea armonicele de mână fabricate proprii premiate a lui

Joh. N. Trimmel

în Viena, VII/3, Kaiserstr. 47.

Mare deposit de tot felul de Instrumente de muzică, vioare, citere, flaute, ocarine, armonice de gară, flăuete cu glas de pasere, etc etc.

Utensiliu muzicale de oțel șvițeran automate, neîntrecute în ton. [2298] 3-12

Albumuri de muzică, sticle etc. etc.

Catalog de mustre gratis și franco.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augumentală

Sistemul nervos

și sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cr. în marce postale. [478] 46-52

Curt Röber, Braunschweig.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. în sus.

Iuliu Erős,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Edificiul „Transilvaniei“.

Toate soiurile de oroloage, giuvaere, articole de aur și argint, tot felul de produțiuni ale

Aurăriei și argintăriei

- Oroloage de argint pentru domni și dame . . . de fl. 4.50
- Oroloage de aur pentru dame, cu lanț . . . „ 12.—
- Lanțuri de argint pentru oroloage și de gât . . . „ 1.—
- Inele de aur și inele pentru logodnă . . . „ 2.50
- Braslete și broșuri de argint . . . „ 1.—
- Cerce și cruciulițe de aur . . . „ 2.—
- Utensiliu de argint pentru mâncare, 6 bucăți în etui „ 5.—

Fiecare bucată e probată de oficiul pentru probele de metale și provăzută în semn de veritabilitate cu marcă, afară de aceea dau garanție în scris. În așteptarea de numeroase binevoitoare comande, semnez

Iuliu Erős.

[2794] 6-58

Pentru oroloage noue și reparături, garanță onorabilă de 2 ani.

Lupe, ochilari, lornete pentru teatru.

Adese-ori premiat.

Pivnița Mönchhof

cu renume din anul 1884 cu ocazia marilor sărbări populare în amintirea migrațiunei Sașilor înainte de șapte sute de ani oferă

bune vinuri de masă ardelenesti și de Magyarad:

Vin nou	32 cr.
Vin bun de masă ardelenesc	40 „
Rhein-Risling din pivnițele baronului Szentkereszty	46 „
Pinotgris	70 „
Mädchentraube, dela Bläjel din 1889	70 „
Bika-vér ales, roșu	80 „
Oporto din pivnița baronului Szentkereszty	80 „
Transport din străinătate	60 „
Transport din Ardeal	1 fl. 20 „
Malaga spaniol veritabil, foarte fin	80 „
	2 fl. —

Mai departe toate soiurile vin de sticle din țeară și străinătate. Afară de casă costă cel de 40 numai 36 cr.

Venzătorii în oraș și mai ales la țeară

Bun oțet de vin pro litru 30 cr.

Ludwig Fronius, negustor de vinuri, Sibiu.

Adese-ori premiat.

Ferțiți-vă!

P. t. public în propriul seu interes e făcut atent cu stăruință de a nu confunda argintul meu veritabil patent american cu garnitura oferită de concurență, o garnitură din așa numitul argint Britania ca de mai puțină valoare o vënd numai cu fl. 6.—.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt cu împuternicit. Expediez deci ori-și-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerațiune de fl. 6.60 și anume:

- 6 cuțite fine cu tăiș veritabil englez,
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată,
- 6 linguri de argint patent american,
- 12 lingurițe de argint patent american,
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american,
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american,
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american,
- 6 tave Victoria englezești,
- 2 feșnice frumoase de masă,
- 1 sită pentru ceai,
- 1 lopăciță pentru zahăr pisat.

44 de bucăți la olată numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea timp de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimita banii fără nici o împedecare tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci priegiul acesta admirabil și să-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2886] 1-5

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent Viena, II., Rembrandstrasse 19/III. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anti iparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

- Primiind expediția sunt mulțumit, Vă rog încă de o splendidă garnitură de fl. 6.60. Cluj. Baronesa Bánffy.
- Expediția d-voastră am primit-o, sunt foarte mulțumit, Vă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură Bozovici (Ungaria). Alex. Keresztes, prim pretor.
- Cu prima expediție sunt de tot mulțumit, Vă rog încă de o garnitură. Ioan Majorosy, preot.

etate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

[5] 1-12

Pești responsabil: Ionif Mar

Crăciun.

de

Alexandru Ciura.

— Copilu, auzi Veto, copilu și ochii din cap!

— Să n'abă grije Doamna. Știu eu. Și servitoarea luă de mână pe Ionel, care își ținea mâinile întinse și depărtate de trup și se învîrtia stângaci, ca toți copiii cu haine noue.

Mamă-sa zimbă fericită, sorbindu-l cu ochii.

— No, spune dragul mamei, cum vei zice tu cătră domni?

Ionel luă poziție serioasă, făcând compliment și recită clar și dragălaș:

— Sărbători fericite, domnilor!

— Așa vezi, dragă! Și-l sărută pe frunte, spunând încă odată servitoarei să grijescă de copil mai bine ca de ochii din cap.

Afară era pe înserate, ici-colo s'auziau glasuri răgușite de colindători, cari vestiau nașterea Copilului-Dumnezeu în peștera Vifilemului.

Toată lumea părea cuprinsă de bucurie, ca-și-când ar vedea fiecare staulul singuratic, în care s'aude mugetul vitelor, pe când păstorii și filosofi se închină. Și copilul doarme liniștit cu capul plecat spre piept. Era acel cap din care aveau să răsăre cele mai sublimă și umantare idei, acel cap de martir, care mai pe urmă avea să fie înconunat cu spini.

Doamna căsei se perdă în reverii.

Liniștea tainică a văzduhurilor, colindătorii cu fețele roșite de frig și de bucurie, căldura din chilie, și bucuria, mai ales bucuria, ce va avu-o de seară Ionel, când va vedea cel dintâiu pom ce l'va aduce ângerul!

Totuși este în sufletul omului o pârțică nobilă, care se bucură mai ales de fericirea altora, de confuziunea altora în fața unei bucurii, la care nu se așteaptă. Căci bucuria e de două-ori mai mare dacă e neașteptată.

Și fericirea e din firea ei comunicativă. Fericirea, ce ne sguode de plăcere în seara Crăciunului trebuie să o împărtășim și altora. Eată pentru-ce vine ângerul seara pe ferestri de aduce daruri copiilor celor buni, eată pentru-ce inimi ângerești cumpără daruri și îmbrăcăminte copiilor străini și săraci, de cari nimeni nu l'și-ar aduce aminte în seara aceea, poate nici ângerul....

Și cum sta perdută în visări, zimbă gândindu-se la surpriza și buna impresie ce o va face Ionel, micul gratulant în familia pădurarului.

Invitase deseară toată familia la o tee și tocmai plecase domnul căsei să-l aducă.

Atunci îi veni în gând să trimită și pe Ionel ca el să înceapă gratulările.

Și Ionel mergea ținându-se de mâna servitoarei și bucurându-se de libertatea de a merge pe jos o cale atât de lungă. Când voi servitoarea să-l iee în brațe, spuse cu fală că nu are lipsă. De ce să-l iee în brațe? Era doar' mai bine așa pe jos, prin zăpadă. Cum scărțâia sub călcăie și cât era de albă și de moale de se cufunda piciorul în ea. Cât de bine te-ai pute juca în zăpadă, mai bine ca în nisip! Și el voi să-și întindă mâinile, dar' servitoarea îl oprî. Îi spuse, că nu-i permis să umble cu zăpadă în mâni, că apoi se îmbolnăvește și moare. Ionel se uită speriat la ea. Lucrul acesta îl auzise și dela mamă-sa și trebuia să fie adevărat. Dar' lui totuși nu-i intra în cap, căci văzuse doar' în toate zilele cum se băteau cu zăpadă copiii dela școală. O ce frumos era și cum rideau atunci copiii! Și totuși copiii aceia nu mor.... de ce să moară numai el?

Astfel se perindau gândurile nedesluite în capul copilului, când ajunseră în pădure. Mai erau vr'o treizeci-patruzeci de pași până la casa pădurarului... Ionel bătu în palme când o văzu. Veta îl lăsă de mână, îi scutură zăpada de pe vestiminte și Ionel alergă singur înainte în vreme-ce servitoarea se întoarse acasă.

Ce frumos ninge acum! Fulgii cădeau ca niște fluturi albi și răci și el își întindea mâinile să-și prindă. Dar' mai întâiu se uită împrejur; Veta nu se mai vedea. — În sfârșit putea să se aplece jos. Ce fericire! Cât de moale era zăpada! Și nici nu era așa de rece după-cum îi spuneau acasă. Și copilul simți toată plăcerea bucuriei oprite și necunoscute, toată fericirea copiilor de pe stradă, cari se jucau liberi în zăpadă.

Din casă s'auzi șgomot și el se ascuse după un arbore. Era cănela pădurarului. Copilul îi făcu semn strigându-i încet: Hector! Hector! Cănela îl cunoscu îndată și alergă la el în sărituri mari. Ionel rise când îl văzu sărind așa de sus, apoi tirindu-se la picioarele lui, mișcând din coadă și mormăind încet. Îi netezia părul, spunându-i cuvinte de prietenie și promițându-i oase și coji de pâne. Și el se uita la el liniștit ca-și-când ar înțeles și ar aproba cu mintea lui de dobitoac ceea ce și toate promisiunile copilului. — Săzui de nou șgomot. Ionel cutăta-se. Dacă l-ar vedea! O

spaimă grozavă îl cuprinse atunci și o luă la fugă prin pădure. Se împedecă de câteva ori, dar' se ridică earăși alergând înainte. Apoi căzu de nou, de astă-dată în o groapă. Nu se lovise, căci neaua era destul de înaltă și căzu ca pe niște perine albe și moi, dar' era plin de zăpadă peste tot. Cercă să ese afară, dar' era peste puțină.

Dinții îi tremurau de frig și de spaimă. Atunci îi veniră în minte cuvintele mamei sale, că dacă se joacă cu zăpada, moare. Da, el avea neapărat să moară!... Oare cum e aceea, când moare omul? Trebuie că e rău... și 'ți-e frig atunci, grozav de frig, așa cum îi era lui... și plângând încep să strige:

— Hector!... Hector!...

Dar' cănela nu putea să-l mai ajute acum. Dela o vreme nu-i mai era frig, o oboseală mare simția în tot trupul, care îl simția ușor, tot mai ușor, ca-și-când ar fi din aburi ce se împrăștie. Închise ochii... 'i-se părû că vede ceva roșu... apoi ceva negru și pe urmă nu mai văzu nimic.

Când veniră pădurarul cu nevastă-sa și cu domnul căsei, doamna căsei îi aștepta zimbătoare în prag.

După felicitări reciproce, doamna întrebă unde-i gratulantul cel mititel?

Toți întrebară ca dintr'o gură: Care gratulant?

— Ionel! Unde-i Ionel? L-ați ascuns oare-care în buzunar!

Dar' a fost de ajuns o privire ca să înțeleagă că cei veniți nu știau nimic de copil.

Ca o leoaică rănită răcni atunci doamna:

— Vetă, pentru Dumnezeu, unde-i copilul?

— Cum? N'a venit cu domni?

— Copilul!... Auzi, din fundul pământului!...

Și cât ai bate în palmi toată casa fu alarmată și gata de drum.

Toți o luară cătră pădure pe urmele fetei, care alerga înainte, plângând. — În vâl-măseală uitară lampa aprinsă. Dulapul cel mare rămase și el deschis și lumina lampei cădea tristă asupra bradului de Crăciun, ce era ascuns acolo. Împodobit cu luminițe de ceară, cu lanțuri de hârtie și nuci aurite, el părea în singurătatea odăii ca un oaspe nechemat, la care nu se mai gândește nimeni.

II.

— Nici un pericol, doamna mea, nici un pericol. Mititelul a leșinat mai mult de spaimă, decât de frig.

Și medicul privia zimbând la micul adormit.

— E prima aventură, doamnă. O să mai vezi matala isprăvi de acestea. De apă rece nu mai avem lipsă. Credeți-mă, nici poveste de degerare, micuțul a stat tare puțin în zăpadă. O să facem un voinic din el, dacă îi dăm puțin vin călduț.

Și cum îi întindea limba, Ionel înghiția pe jumătate inconștiț, cu ochii închiși.

— Ionel dragă, uită-te la mama. Spune ce te doare?

El nu răspundea nimic, abia într'un târziu întrebă somnuros:

— Unde-i Hector?

Apoi adormi earăși și toți îl lăsară în pace, să se recreeze.

Toți răsufiau mai ușor acum; doamna casei își șterse ochii, ceru mii de scuse dela oaspeți rugându-i să ocupe loc, apoi alergă în culina.

Veta căzu în genunchi dinaintea ei.

— Pentru Dumnezeu, doamnă, moare domnișoru?

— 'Ți-am spus să-ți iai hainele și să te duci să nu te mai ved în ochi.

Servitoarea plânse și se rugă, dar' în-deșert, doamnă nu voi să o asculte. Pregăti singură teea, așternu masa tot singură.

În lăuntru petrecerea decurgea intim, familiar. Și peste veselia tuturor plana ca o binecuvântare dumnezească respirația liniștită a copilului adormit.

Târziu înainte de-a se despărți, scoaseră bradul de Crăciun din dulap, îl asezară la căpătâiul patului și-i aprinseră luminile.

— Ionel dragă, școală-te că a venit ângerul?

Copilul se șterse la ochi, privi aiurit la lumini și închise earăși ochii. Apoi întrebă ca prin somn: — Ângeru?

— Da draguțule. Școală-te de te roagă mai întâiu!

El se ridică somnuros, neștiind ce face.

— Zi dragă: *Mărire...*

El bolborosi... *...rire...*

— Zi, dragă, frumos că se supără ângeru: *întru cei de sus!*

— ...Cei de sus...

— *Lui Dumnezeu!*

— ...mnez...

Apoi mai desmetecindu-se de somn privi aiurit la minunatul pom.

— Mamă dragă, zise într'un târziu, apoi știe ângeru, că eu m'am jucat astăzi prin zăpadă,

— Vezi bine că știe. Acuma te-a iertat, dar' dacă te mai joci vr'odată ai să mori de bună-seamă.

— Nu mă mai joc nici-odată, să-i spunee! O, așa-i de rău să mori!...

După-ce s'au dus oaspeții, Veta veni în casă fricoasă, în virful degetelor. Doamna o întrebă răstit:

— Ce vrei?!

— Mă rog... să aștern paturile.

— Eși afară! De câte-ori să-ți mai spun că amândouă am gătat-o?

A zis cineva, că femeia iartă cu greu, și totuși ea iartă mult mai ușor ca băbații, decât că nu-și arată așa de ușor iertarea.

Băbații-s mai duri, dar' mai sinceri, femeile din contră gingașe și prefăcute.

Doamna căsei iertase Vetei toată greșeala când o văzu plângând, și mai ales când îl văzu pe Ionel mântuit, dar' asta nu i-o putea spune așa curând. Las' să se pocăiască și ea! Căci iertare se dă numai celui-ce cere. Și ca-și-când i-ar fi priceput gândul, Veta veni pentru a treia-ooră și-i apucă mâna.

— Doamnă dragă, iartă-mă!

Doamna își întoarse capul să nu o vadă servitoarea, apoi îi zise cam cu jumătate de gură:

— Mergi și așterne paturile!

Sonet.

*Când îmi mai vine câte-o amintire
Și-a ta voce în urechi îmi sună
Ca 'n oarele trăite împreună
Mă 'ntreb: de ce e 'n lume despărțire?!*

*Și seara când se 'nalță mândra lună
Și liniștită-adoarme 'ntreaga fire,
Zăresc mereu ca 'n vis a ta privire
Alinătoare, sinceră și bună...*

*Dar' soartea nemiloasă ne desparte
Și jale e 'nzădar... N'o să mai vină
Acele ciasuri sfinte nici-odată...*

*Căci este scris în a ursitei carte
Că nici o bucurie dulce, lină
Să nu rămână 'n veci neturburată.*

Regulus.

O cruce în pădure.

Din poemul „Dreizehnlinden“, de F. W. Weber.
Cântul XIV.

Și sturzii toți s'au dus... și 'n codrul
Uscat-acuma, n'auzi soapte,
O, ce pustie-i lumea 'ntreagă!
Ce negură-i spre mează-noapte!

Și 'n pace, omul, cât e iarna
Să perde 'n visuri dulci și sfinte,
Torcând nădejdi, trăind ear' zile
De dulce-aducere aminte.

Stejarul groaznicului Donar*)
Stă pază singur liniștit,
Și îmbrăcat în ceața rece
Adoarme codrul ostentit.

Pe crini sălbatici și pe ramuri
Și pe scăieții gălbini,
Se acățau, tremurătoare
Pănginișe arginții.

În zori, un vânt mâna departe
În zare aborii — și eată!
Făcut, un lucru — peste noapte —
De nevăzute mâni s'arată!

Aproape de copacul mare
O cruce sta... Sânt bețe sure,
Arginție de mesteacăn
Cu viță, strînse, din pădure;

Pe ea, din spini o cunună
Era — și ca al jertfei fum
Se înalța un nor subțire
Din locul nou — săpat de-acum.

— O cruce-aici? De cine pusă?
Întrebă codrul vechiu, trezit
Din somn; el a văzut; întrebă,
Tufarii: ei au auzit;

Întrebă urmele de brumă
Făcute 'n iarbă, pe furis,
De un mic picior, care să perde
În ramurile de tufis.

*) Donar — în mitologia saxonă — era zeul tunetului, fiul lui Wodan cu Frigga; era cel mai tare și mai temut zeu după tatăl seu. El umbla prin nori, într'o căruță trasă de țapi; de aici arunca el cu cea mai înfricoșată armă a sa, cu ciocanul numit: Mjöllnir, fulgerul. El era în continuă luptă cu uriașii de ghiată din nordul depărtat.

În evul vechiu pădurile și arborii, peste tot, se bucurau de o mare venerație. Ele se dedicau diverselor zeități. Odată consacrate acestora, nu mai era iertat nimemui ale tăia sau atinge; urme despre aceasta se află destule în scrierile clasice. Tacit ne amintește de *sacrum nemus, castum nemus*; Ovidiu despre *incaedua silva, nunquam violata* etc. Aceasta vine înainte și în mitologia saxonă. Și aici au zeii arborii dedicați lor, în cari se închipuiau că locuiesc; al lui Donar era stejarul. Un astfel de stejar al lui Donar era cel din Geismar, pe care Winfried a lăsat să-l taie.

Nota trad.

Aicia noaptea? Vânătorii
Să tem și ziua; ear' păgânul
Cu frică vine, în liniște
Ca să se roage la Stăpânul.

Și care-i rostul? Să-i aducă
Pribeagului, care s'a dus
Lipsit de liniște și pace,
Odichna liniștei de sus?

Sau ca să șteargă ori-ce urmă
De fărdelegi și remușcări?
Un vot, o veche datorie
Plătind, să scape de muștrări?

Sau e pioasa juruință
A unui suflet umilit,
Ca cerul îndurat, să dea
În bunu-i lucru, bun sfârșit?

Ah! inimă, ce nepotrunchă
Ești tu, ca sînul munților,
Căci tu ascunzi mai multe taine
Decât adâncul mărilor!

Și cugete sênine, negre
Trec, repede ca apa 'n vad,
Se 'nalță sus până la ceruri,
Coboară jos până la iad:

Urte gânduri, gânduri negre
De-omor, — în veci neadormite —
Huliri, veninuri ce rânără
De moarte jertfele-i lovite;

Și gânduri vesele, sênine
Ce ar voi ca să adune
Întreg parfumul de prin codrii
Și toate florile din lume,

Și împletind din celea mândre
O cunună parfumată,
Cu ea să-mpodobească o frunte
Iubită, castă și curată.

Și cari din razele de soare
Aurită zea, ar vrea se coase
Iubitului, un scut de moarte,
Un scut de rane dureroase.

Și gânduri ce pe-aripi de neauă
Spre ceruri zboară, printre nori,
Bătând la ușa îndurării
Ca pruncii palizi, cerșitori.

În jur de stejarul lui Donar
Era o liniște pustie,
Numai de pe cununa crucei
Cădea o roauă străvezie.

Și-o mică pasere în codru
Cântând a jale, cîripia:
— Ah! iarnă lungă și urită,
Când s'a zori o noapte grea!

Șard. Trad. de Enea Pop Bota.

Minați de-același dor.

*Minați de-același dor, într'una,
Și stăpâniți de-același gând,
Ne-avem așa de dragi, iubito,
Deși n'am spus-o nice-când.*

*Și nu 'nțeleg de ce ne temem
S'o spunem când ne întâlnim,
Sau doar' cuvinte potrivite
Noi nici-odată nu găsim?!*

*Dar' când se întâlnesc setoase
A noastre dornice priviri,
Așa își tălmăcesc de bine
A dragostelor dulci porniri;*

*O, ele-o știu, o știu prea bine
Că ne iubim, și-o spun mereu,
De ce dar' vrem s'o mai ascundem
Și nu ne-o spunem: tu, sau eu!*

Enea.

Durerea și fericirea.

Trăiau de mult... de mult în vremile vechi și bătrâne, așa de vechi încât nici prin basme și povești nu se mai pomenesc acele vremuri — trăiau două surori dulci: *Durerea și Fericirea*.

Durerea — cea mai mare — era înaltă și de-o frumseță severă. Părul îi era negru ca iadul și tot așa de negri îi erau și ochii. Era frumoasă, ademenitoare în toate ale ei.

Talia ei sveltă, bulbucatul seu sîn, rumenele buze ce-i împrejurau gura mică — îi dedeau înfăptșoarea unui ideal perfect al frumuseții. Numai privirea fulgerătoare a negrilor sei ochi — te făcea oare-cum să tremuri. Avea în privire un foc sălbatic și totuși dulce, un fel de putere hipnotică, care te înfiora și totuși te atragea cu o vraje irezistibilă. Și din privire îi puteai ceti întregă ei natură sălbatică și reuțăcioasă. Era una din acele femei cari sînt în stare a iubi sincer și adevărat, — iubirea lor însă se schimbă în ură până la nebunie și în o vecinică sete de răsunare, atunci când sînt înșelate.

Și cu toată sălbăticia ei, durerea era frumoasă nespun — și chiar focul sălbatic din

privire revărsa finței sale întregi un farmec particular, o necunoscută vraje, de care 'ți-e frică și totuși ai dori să ajungi în mreja ei.

Fericirea — soru-sa — era abia o copilă. Părul ei blond ce-i undula pe spate în valuri aurii, ochii mari albaștri ca sêninul cerului, din cari strălucia o privire plină de bunătate și o blândețe sfântă, ângerească, marcau contrastul dintre ea și soru-sa.

În soru-sa era reutatea cu sălbăticia amestecate cu o frumseță ademenitoare. — Ea era blândețe și bunătatea întrupată.

Inima Durerei remănea rece și nesimțitoare la nefericirile altora. — Fericirea toată ziua alerga de ici până la colea, ștergând lacrimile celor nefericiți, mângându-i și ajutându-i.

Era o seară frumoasă de Maiu. Cerul era sênin, ear' luna strălucia blândă și frumoasă printre miile de stele ce formau în jurul ei o splendidă cunună.

Durerea ședea singură în grădina lor. În părul ei negru avea flori, haina dela piept îi era puțin desfăcută, — ear' sburdalnicul zefir în fugă-i săruta frumosu-i sîn de alabastru.

Visătoare cum stetea dornica-i privire îi era ațintită spre nemărginita boltă a cerului, voind par'că cu privirea se pîtrundă tainele înălțimilor ce se întind deasupra stelor...

Atras de focul privirii sale — începî deodată pe albe aripi a se coborî un mic ângeraș din cer — și se așeză la picioarele durerei.

— Durere, — zise el prinzându-o de mână, — căldura privirii tale m'a tulburat, frumoșii dar' severii tîi ochi au sădit în inima mea florje sfinte iubiri. Pe raza luminei ochilor tîi sburând m'am coborît din sêninul meu cer, la pământul tîu rece și întunecat. Durere, vrei să începem o nouă vieță ambii, s'ib farmecul unui amor sincer și fără sfârșit?!

Durerea redeșteptată ca din un vis își plecă ochii, ațintindu-și fulgerătoarea privire asupra ângerașului, care cu fața roșie stătea înaintea ei tremurând. Inima ei de ghiată se înmoaie, sub vraja unui simțământ necunoscut care o umple de o tainică dulceață — și cu un oftat duios cuprinse în brațele-i puternice pe micul ângeraș, strîngându-l la piept și sărutându-l cu atăta foc, încât acela își simți buzele arse de căldura sărutatului...

Și Durerea din ziua aceea a început a iubi cu foc, cu patimă...

Și zile treceau și zile veniau... Durerea se întâlnea în fiecare seară cu micul ângeraș — și dragostea în inima ei creștea mereu, pe când în inima ângerașului care descoperia rețele și sălbaticile ei porniri lăncezea și se stîngea cu încetul.

Într'un blând amurg de seară ângerașul ședea alături cu durerea sub un teiu ce-și presera cu drag florile deasupra lor.

Deodată apărî în colțul grădinei *Fericirea* cu sînul desvilit, cu părul undulător, cântând vesel și culegând flori...

Ângerașul observându-o, plin de admirare își fixă cereștii sei ochi asupra ei. Prima-dată o văzuse acum, și i-se părea că nici-când nu a mai văzut o fință atât de draguță. Durerea observă cu individie admirația ângerașului, jalușia îi sguđu adânc sălbatica inimă, ear' buzele îi luară expresiunea unui suris amar de ură...

— Să te duci fericire la păpușile tale, — sisăi ea fioros printre dinți, — să te duci... dar' în grabă...

Fericirea privi blândă spre soru-sa...

— De ce mă alungi, — șopti ea rușinos, — apoi aruncă o privire iubitoare asupra micului ângeraș, tresărî în tot trupul, și o clipă își uită de sine privindu-l cu drag, apoi fugi repede cântând. Părul blond ce-i undula în valuri fluturând în fugă, îi dădea aspectul unei visioni cerești, care a venit lute pentru-ca să dispară cu atât mai curând.

— De ce ai alungat-o, — zise ângerașu cătră Durere, cu voce muștrătoare. — Cine-i ea? O! e așa de frumoasă...

— E sora mea, Fericirea, — răspuse Durerea cu dispreț, — și-ți place de ea? Adause cu un zimbet diavolic și invidios.

— O! e atât de blândă și frumoasă. Fericirea nu e pentru lumea aceasta — ea e pentru sêninul cer, căci e prea bună pentru niște oameni răi și o lume perversă, ea e pentru ângerașii din ceruri...

— Pentru ângeri, — răcni Durerea ne-bună de mânie, cu buzele albe ca pârtelele, cu pumnii strînși, țintindu-și privirea asupra ângerașului, care în momentul acesta era de o sălbăticia grozavă. — Va să zică o prețușie mai mult decât pe mine, 'ți-e mai dragă; dar' dacă ea e pentru ângeri, atunci eu pentru cine sînt! Nu mai sînt pentru tine — așa-i?!

Ângerașul tremura de groază. Această izbucnire a reuțăței, îl readuse pe ângeraș la real. Să înfioră de această femeie, care ce e drept e frumoasă, dar' e mai sălbatică ca o fiară, — și iubirea lui întregă în momentul acesta se schimb

— Tu... tu sëlbatăcă Durere, ești pen-
tru lume și oamenii ei, — șopti ângerașul
înălțându-se spăriat spre cer...

Durerea cu buze strînse, cu fața schi-
monosită de cugetul pârâsirei, arsă de focul
amorului înșelat — grăbi în chilia ei de cul-
care...

Noaptea întreață s'a svircolit în așter-
nut fără se poată dormi, ear' dimineața s'a
trezit căruntă și îmbetrănită de rēutatea sël-
baticăi sale inimi...

Seara următoare a fost frumoasă cum
poate nici-odată... Luna blândă, sburdalnicile
stele, filomelele doinitoare, toate se părea că
privesc la frumoasa *Fericire*, ce ședea singură
pe o bancă din grădina lor, cu pērul ei bă-
lan despletit, cu sinul acoperit de abia cu un
vel straveziu, prin care puteai observa scum-
pul ei tesaur, cu privirea blândă așintită spre
cer, visând dornic la ângerașul dispărut, of-
tând cu drag:

— Vino...
Căci de când l'a vėzut, par'că l'a perit
liniștea, par'că numai la el se gândește...

Deodată numai fermecat și cuprins de
dorul ei, se coborî din cer ângerașul...

— Fericire dragă, — șopti el, — odată
te-am vėzut numai, dar 'mi-a fost destul ca
sē nu te pot uita o viață întreață. O! iu-
bește-mē și tu pe mine, iubește un ânger, căci
ar fi păcat, ca sfânta ta iubire sē o risipești
pe un om nevrednic și pēcătoș... O! iu-

bește-mē și eu te voi duce în cerul sēnin, a
cărui podoabă îi vei fi dragă, tu...

Fericirea îmbetată și transportată în alte
lumi frumoase prin dulcile ei cuvinte, scobori
mării sei ochi asupra lui... Ochiul ei sē
întâlnea cu ochii lui adânci și vineți ca ma-
rea, și în privirile lor concentrate în una — o
mare întreață de iubire se încheșă... Beat
de dragoste, sē așeză ângerașul lângă fe-
ricire, și pe când alba ei mână se juca cu
blondele lui bucle, el ținēndu-o de mijloc cu
drag depunea calde sărutări pe inșetatele ei
buze...

Durerea mai ieri frumoasă, acum că-
runtă și îmbetrănită fără vreme, de ură, privia
plângēnd, din o tufă, această scenă frumoasă
a dragostei lor. În sufletul ei sëlbatăc plă-
nuia o groaznică rēsbunare...

— 'Mi-l'ai răpit, — răcnî ea, aruncân-
du-se asupra fericirei cu gândul sē o sfășie și
sē o omoare.

A fost înșe prea târziu, căci ângerașul
s'a înălțat repede spre cer, ducēnd în brațele
sale pe frumoasa fericire și strigând furioasei
dureri:

— «O duc cu mine, pentru-că *Ferici-
rea e merită pentru ângeri. Rēmăi tu sël-
batică Durere pentru lume și pentru oameni,
căci tu ești pentru ei»...* Emilian.

De-un timp.

*De-un timp nu-'mi înțeleg ființa
Și nici al vieții mele rost
Pustie-'mi pare lumea 'ntreagă
Și par'că nu-'i precum a fost!...*

*Azi ziua-'i mai șosomoritā,
Și noaptea ceru-'i mai pustiu...
Atât de tristă-'i fața lumii
Scăldată-'n lacul argințu!...*

*În dulce freacătrul pădurii,
În cântul de priveghitori,
Ce mē-'mbătau de altă-datā
Cu-a fericirei dulci fiori.*

*În înălțimile albastre
A cerului — în ori-ce stea:
Aud un fîpēt de durere
Și îmi cetesc durerea mea!*

*S'a înșchimbāt doar' cursul lumiei
De când te-ai dus și m'ai lăsat,
Ori numai sufletul din mine
În jele grea s'a îmbrăcat?!* Emilian.

Fantoma.

Tainic sē aștern a nopții umbre lungi peste hotară
Și-'i liniște; și nici un șgomot nu sē mai aude-afară
Din vėzduh, luna bălaie, varsă raze arginții
Istovit de-a vieții chinuri, te aștept; de ce nu-'mi vii?

...Vino ear' și lasă-'mi capul obosit în poala rochii
Sē 'mi-l culc, ear' tu desmeardă-'l, și sărutā-'mi gura,
ochii.

— Tu ce-ai fost din veci menită ca sē-'mi fii stăpāna
vieții

Fă ca sē cunosc iubirea, vraja scumpă-a tinereții.

Ca-ntr'un vis de fericire lumea-'ntreagă-'i adâncită
Vino dar', e tocmai timpul, îndrăgiriilor iubită...
...De pe cer o stea frumoasă, tristă cade, sē desface.
...Ți-a căzut steaua vieții, vei muri, — eu ce m'oi face?!

Urle a pustiu un căne. Ciasul bate miezul nopții.
Mē-'nfor. E ciasul critic, vremea când sē scoală morții.
...La viața mea trecută, vecinic cugetul mē poartă.
Par'că-o vėd împodobită în sicriu, întinsă, — moartă.

Dorul zilelor apuse, și durerea mē consumă
Ca pe om lupta cu moartea în clipita cea din urmă.
...Doamne!... cât n'aș da acum s'o mai pot vedē odată.
...Dinspre vale-'n haină lungă, o fantomă 'mi-s'arată

Lin pășește spre fereastră casei mele luminoasă
Vai! s'așează lângă mine, simț suflarea ei ghețoasă
Și privește-adânc în ochii mei, — perdată și păcută
M'agrăște, și-a ei voce-'mi pare-aș de cunoscută.

Am venit cu drag iubite din adâncul gropii rece
Sē-'ți ascult glasul chemării. Māna-apoi încet 'și-o trece

Peste gātul meu. E rece. Tremur, Ea
Și cu patimă nebură — mē sărutā și
Eram mort... Atāta frică mē cuprinsē.
La ureche, ea-'mi șoptește vorbe scumpe blānd și clar
...Piei fantomă dinainte-'mi; zile negre nu-'mi mai face
Nu-'mi mai ispitē simțirea cu frumosu-'i chip; dā-'mi
pace!...

...Ea'ncepū sē verse lacrēmi, triste lacrēmi de durere,
— O vedeam cum se departā, dinaintea mea cum pierē
Ear' în noaptea veciniciei; și voiam s'o chem, s'o strig;
În grumazi 'mi-se oprise glasul; începui sē plāng.

Și s'a dus, s'a dus fantoma, scumpa mea de altă-datā
Ca un gând sēnin și dulce, ce mai mult nu 'ți-s'aratā
Înzădar în nopți de-arîndul o aștept: Ea nu-'mi mai vine
— 'Mi-a perit norocul vieții; *Nelli*, 'mi-'l-ai dus cu tine...

...Tainic sē aștern a nopții umbre lungi peste hotară
Prin natură se pērindā șoapte, cāntece de vară.
Din vėzduh, crăiasa nopții varsă raze arginții
Ca sē pui sfirșit durerii, te aștept, de ce nu-'mi vii?
București. *Septimiu B. Murēșianu.*

Nocturnă.

— Unui parisian. —

*Nicu, galben de mănē,
S'a sculat, — și-acum trăzonește.
Ce-a visat, nici el nu știe,
Ce-a visat în franțuzește!*

Paris. *V. Cioflec.*

Pentru Crăciun!
Noutăți admirabile de
Cassete de scrisori.
Mare alegere!
Prețuri ieftine!
Jos. Drotleff,
tipografie și papitarie
Sibiu, strada Cisnădiei 23.

263. szám
1897. [42] 1-1

Árverési hirdetés.
Alóltírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a szerdahelyi kir. járá b. r.óság
1897. évi 2793. p. számú végzése követke-
ztében Dr. Fráncu Amos nagyszében ügyvéd
által képviselt pójánai „Mielul” tak. pénzta-
jávára Úrsule-ku István szerdahelyi Dobrescu
János és Dan Genie rodi lakosok 300 f. t.
s. já. erejéig 1897. évi július hó 16-án f. g.
natosított kiegítési végrehajtás utján le-
és felül foglalt és 717 f. t. 50 k. rra becsült ház
butor, k. s. k; tűzifa, gyapjú, gyapjúárú, ruha-
nemű, stb. ből álló ingóságok ny lvanos árve-
résen eladandak.
Mely árverésnek a szerd. helyi kir. járá-
b.óság 3120/1897. sz. végzése folytán 300 f. t.
tőkekövetelés, ennek 1895. évi augusztus hó
27. napjától járó 6% k. m. t. a. és edd. g. ő sze-
sen 36 f. t. 4 k. ban bíról. g. már megállapított
köl. ségek erejéig Szerdahelyen vgrh. szenv.
lakásán leendő (szközlésére) 1898. évi ja-
nuár hó 12. napjának délelőtti 9 órája
és f. lyatól Rodon, vgrh. szenv. d. lakásán
1898. évi január hó 14-én délelőtti 9 órája
határ d. ül kitűzetik és ahhoz a v. n. ni szándé-
kozók oly megjegyzéssel hivat ak meg, hogy
az é. i. n. t. t. ing. ágok az 1881. évi LX. t. cz.
107. és 108. §-a értelmében készpénzzel tés
mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is
el fognak a. utni.
K. l. t. Szerdahely 1:97. évi december
hó 24. napján.
Scherer Gáspár,
kir. bírósági végrehajtó.

Numai marfă solidă.

Subsemnatul recomandă onoratului public pentru
cumpărare de cele mai bune și mai frumoase
soiuri de ghete

car pot numai sē fie făcute cu cea mai deplină garanție și cu prețurile cât
se poate de ieftine!

Cisme și ghete de piele pentru bărbați în forme felurite.
Cisme și ghete de pânură, cât și șosoni veritabili rusești, ghete pentru dame,
de piele, cu nasturi și cu șnururi, aceleași și de pânură, ghete pentru fete,
în ori-ce executare!

Cisme și ghete pentru copii, din material foarte bun.
Ghete pentru copii în felurite executări.
Asemenea și toate soiurile de veritabili galoci rusești de gumă cu pre-
țurile cele mai ieftine, dela măr. m. le cele mai mici până la cele mai mari,
cât și ghete de pislă Micado și ghete comode de pislă în calități felurite.

Reparaturi
și ori-ce comode aparținătoare la mă'estria asta se execută prompt și ieftin.
Sibiu, strada Cisnădiei 24. *Cu distincșă stimă*
[2800] 3-3 **M. Băchholzky.**

Numai marfă solidă.

Stofe veritabile de Brünn
pentru toamnă și iarnă [689] 40-45

O bucată de 3-10 metri, din
care ese un rind întreg de
haine bărbătești (roc, pan-
talon și giletă) costă numai

fl. 4.80	veritabilă stofă de lână bună
fl. 6.—	veritabilă stofă de lână mai bună
fl. 7.75	veritabilă stofă de lână fină
fl. 9.—	veritabilă stofă de lână mai fină
fl. 10.50	veritabilă stofă de lână foarte fină

lână curată de
oaie.

Asemenea stofe pentru rocuri de iarna, stofe de vėnat, loden, kamgarn foarte fin
pentru roc și pantaloși, stofe pentru doamne, și tot felul de alte stofe spedează
cu prețurile de fabrică depositul de fabrică de stofe, prea cunoscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brünn.
Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.
Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde se
fabrică, sânt însemnate: abundanță întru a alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate ieftin.

Aduc la cunoștința onoratului public,
că la subsemnatul se află [2775] 6-
**cucuruz de vėnzare
nou și vechiu**
în ori-ce cantitate, de 1/4, 1/2 hecto-
litru și cu vagonul, cu prețurile
zilnice.
Cu deplină stimă
Martin Grünfeld,
Sibiu, Rothenthurmerstrasse nr. 2.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvirat
prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** —
după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sânt în poziția a-1
pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine.
Îmi iau voce totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta
vėnzare de mărfuri ține numai până la finea lunei curente —
a invita cu toată stima pe onoratul public la a provisionare cu cumpē-
rări pentru apropiatele sērbători de Crăciun și Anul-Nou, reco-
mandându-mē sânt
cu toată stima
[2564] 19- **G. M. Kleisch.**

Institutul galvanic a lui
Heinrich Wiktorin, Viena,
se recomandă la repararea din
NOU a obiectelor vechi de metal
în durabilă și frumoasă obducere
cu nichel
cu argint [2239] 10-10
cu aur
cu aramă (cuivre poli) etc. etc.
Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări aparținătoare în această branșă se
execută prompt și ieftin
sânt potrivite pentru reparare d. e.:
tacāmuri, service de cafea și ceaiu, vase de masă, coșuri de pāne, tave,
garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de pārete, girandole, lampe, feșnice
de cuptor, garnituri de fumat, chei, cuiere pentru haine, întocmiri la fereștri
de prospect, ca: stilpuți pentru vitrină, cuiere de pālării, etagiere și ciocane
pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, braslete,
focarnițe, arme, săbii, pinteni, coifuri, părți de roate de car și de biciclu,
patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.
Deposit:
Heinrich Kröger, prāvălie de fer, Sibiu.

Excelente
vinuri ardelenesti
(vinuri de masă și de dessert)
cu prețuri moderate la
K. Wilh. Jikeli,
Sibiu, [2345] 8-10
strada Urezului nr. 7.

Declarațiune publică!

Subscriul institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abzieri ale pictorilor
sei excelenți artiști de portrete și spre a-1 pute ocupa și mai departe a hotărât a abziece pe un timp
scurt și numai până la revocare a resigna de ori-ce folos sau căștig.
Noi liberăm
pentru numai 7 fl. 50 cr.
ceea-ce constituē numai jumătate din speșele reale de efectuare
un portret în mărime naturală
(bust)
în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,
a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.
Cine dară dorește sē comandez portretul seu, ori al soșiei, copiilor, părinților, rudeniilor, ori
al altor iubiți ai sei, chiar și al rudeniilor și amicilor de mult repositi, nu are decât sē trimită
fotografia acelora, nu împoartă în ce poziție, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur
va fi surprins și răpit.
Cutia la portret se va socoti în prețul cumpărării.
Comandele la care sē adauge fotografia, ce se va retrimite neatinsă dimpreună cu portretul,
se primesc numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu rambursă, la
[1971] 15-20
„Kosmos“,
institut artistic de portrete, Viena, Mariahilferstrasse 116.
Pentru executarea cea mai excelentă, conștientoasă și pentru asemănarea cea mai fid.
a portretului cu originalul se dă garanție.
Mulțime de scrisori de recunoștință și mulțumită stau deschise spre privire ori-

Cea mai nouă și cea mai bună
hârtie de țigaretē și tuburi
„EDISON“,
care întrece toate fabricatele de
până acum în privința bunătății și
fineței. [1785] 22-30